

عنوان مقاله:

جستاری در مقوله عشق از دیدگاه ابن سینا و سهروردی

محل انتشار:

کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

زینب بیرانوند - کارشناس ارشد فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه ایلم

شمس الله سراج - استادیار دانشگاه ایلام دکترای فلسفه و کلام اسلامی

خلاصه مقاله:

انسان یگانه موجودی است که می تواند با کمک نیروی عشق خود را به بی نهایت پیوند بزند. او موجودی عاشقپیشه است و قلبش بسان بتکده ای است که انواع معشوق ها و صنم ها در آن صف کشیده اند. آن کیفیت ویژه روانی که از مختصات روحی انسان است و یکی از شگفت انگیزترین حالات روانی بشر است، پدیده ی عشقتعبیر می شود، چرا که عشق و محبت همانند اکسیر واقعی قدرت « کیمیا » یا « اکسیر » است که از آن بهدگرگونی و انقلاب دارد و می تواند مس وجود انسان را تبدیل به طلا کند. نیرویی که می تواند همه ی قوایدرونی و بیرونی انسان را در برابر خود تسلیم و همه ی غرایز را مهار کند، اگر از خطر سقوط در پرتگاهعشق های مبتذل و زودگذر، نجات یابد و به سمت و سوی عشق الهی و ربانی و دست کم عشق به اولیای الهی، سوق یابد، بدون شک، بهترین طریق و سریع ترین راه تهذیب نفس و تزکیه ی روح آدمی خواهد بود. این پژوهش در پی آن است که ضمن معرفی مقوله ی عشق از دیدگاه دو فیلسوف و حکیم بزرگ جهان اسلامبه بعضی از تفاوت های موجود بین آن دو در این « جناب شیخ الرئیس ابن سینا و شیخ شهاب الدین سهروردی » زمینه بپردازد.

کلمات کلیدی:

عشق، ابن سینا، سهروردی، کمال، سیر و سلوک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/301000>

